

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- i) Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes laikėsi nuomonės, kad Komisija pažeidė ENI teisę į gynybą, dėl recidyvo padidinusi ENI ir *Versalis* solidariai paskirtą baudą už du pažeidimus, kuriuos anksčiau padarė ENI 100 % kontroliuotos bendrovės, ir todėl abu sprendimai, kuriais nustatyti šie pažeidimai, skirti ne ENI (kuri taip pat negavo pranešimo apie šių pažeidimų apskundimus). Bendrasis Teismas pirmiausia neatsižvelgė į tai, kad kaltinant dėl recidyvo teisė į gynybą užtikrinama tuomet, kai Komisija, pranešdama apie savo ketinimą remtis recidyvu, suteikia bylos šalims galimybę įrodyti, kad neįvykdytos atitinkamos sąlygos. Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad Komisija, kaltindama recidyvu dėl vienas po kito padarytų konkurencijos taisyklių pažeidimų, nebaudė už pirmąjį pažeidimą atgaline data, bet darė išvadas remdamasi tuo, kad ta pati įmonė (tas pats ūkio subjektas) padarė naują pažeidimą.
- ii) Bendrasis Teismas viršijo savo kompetencijos ribas ir pažeidė dispozityvumo principą, Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį ir 48 straipsnio 2 dalį, nes išnagrinėjo teisės klausimą (dėl tvirtinamo vienodo vertinimo principo pažeidimo apskaičiuojant baudą), kurio ieškovės nepateikė pirmosios instancijos teismui.
- iii) Bendrasis Teismas padarė teisės ir motyvacijos klaidą, kai aiškino ir taikė vienodo vertinimo principą „multiplikacijos koeficiento“ atgrasymo tikslais atžvilgiu. Bendrasis Teismas visų pirma neatsižvelgė į Komisijos diskrecijos ribas nustatant baudas remiantis reikšmingomis aplinkybėmis, dėl kurių nustatant ENI ir *Versalis* taikytiną multiplikacijos koeficientą reikėjo atlikti visiškai aritmetinį skaičiavimą. Be to, Bendrasis Teismas nepagrįstai reikalavo, kad Komisija užtikrintų tiesioginį proporcingumą tarp baudos atgrasymo tikslais padidinimo procentais ir įmonės apyvartos, o ne tarp multiplikacijos koeficientų arba baudos taikant multiplikacijos koeficientus (dėl šių koeficientų padidėjančios baudos) ir įmonės bendrosios apyvartos.

2013 m. vasario 27 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-100/13)

(2013/C 114/45)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama G. Wilms ir G. Zavvos

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

Europos Komisija prašo priimti tokį sprendimą:

— atsakovė pažeidė įsipareigojimus pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvą 89/106/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo ⁽¹⁾, visų pirma 4 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio 1 dalį, tiek, kiek Vokietijos institucijos statybos taisyklių sąrašus naudoja tam, kad reikalautų papildomų leidimų faktiškai įeiti į rinką ir naudoti statybos produktus, vietoje to, kad taikant suderintus Europos standartus įtrauktų reikalingus vertinimo metodus ir kriterijus.

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė tvirtina, kad atsakovė pažeidė Direktyvos 89/106/EEB 4 ir 6 straipsnius. Jos teigimu, statybos taisyklių sąrašų naudojimas lemia tai, jog tam, kad faktiškai įeiti į rinką ir naudoti šiuos produktus, reikalaujami papildomi išankstiniai leidimai. Daugeliu atvejų nenustatoma kokių nors reikalavimų dėl naujų požymių. Priešingai, laikomasi dar prieš suderinimą nustatytų reikalavimų, kurie galėjo ir turėjo būti apimti įtraukiant reikalingus vertinimo metodus ir kriterijus į suderintus teisės aktus.

⁽¹⁾ OL L 40, 1989, p. 12.; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 9 t., p. 296.